

Det har naturligvis for mig været en Tilfredsstillelse at se, at der ogsaa i det andet høje Ting har dannet sig et Mindretal, som stærkt paapeger akkurat det samme, som jeg peger paa: at man i og for sig ikke vil beklage, at man beskatter i Forhold til Grundens Værdi, naar man har fundet en rigtig Maade at sætte denne Grundværdi paa. Men saa længe man ikke har det og saaledes ikke har nogen som helst Udsigt til, at denne Beskatning vil kunne ske paa en retfærdig Maade, vil jeg stemme imod et saadant Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Det ærede Medlem Hr. Raffnsøe dvælede ved Vurderingen af 1920 og ved Overskyldraadets forbeholdne Anbefaling af dette Vurderingsresultat som brugeligt eller som ikke uegnet til at basere en Beskatning af faste Ejendomme paa. Jeg skal imidlertid erindre om, at naar Over-Skyldraadet udtalte sig saa forbeholdent, hang det nøje sammen med den Omstændighed, at denne Vurdering var en Prøvevurdering, den var ikke foretaget med det Maal for Øje, at Vurderingen skulde være Grundlag for en Skatteansættelse. En Følge deraf maatte nødvendigvis blive, at der ikke blev anvendt den Omhu fra alle Sider paa Vurderingen, som sikkert vil blive anvendt, naar den er tilbørlig forberedt som Grundlag for Skattsættelse, og naar alle, baade de, der skal sættes i Skat, og de, der skal sætte i Skat, ved, at det er derpaa den kommende Beskatning kommer til at hvile. Der er slet ingen Tvivl om, at det vil blive et Arbejde, som kvalitativt kommer til at staa betydeligt over Vurderingen i 1920, og der er navnlig ingen Tvivl om, at de vedkommende Grundejere vil have ganske anderledes Indsænde med, at Jorden bliver sat til dens rette Værdi, naar de ved, at det ikke er et teoretisk Eksperiment, der gøres, men at det er det praktiske Grundlag for den Skattsættelse, der skal finde Sted, som skabes.

Trods disse Betragtninger, som naturligvis ogsaa har været Over-Skyldraadet præsent, mente Raadet dog, at Grundlaget var ikke uegnet. Men her i Tinget og i det andet høje Ting har man med Regeringens Billigelse været saa forsigtig at ændre det oprindelige Lovforslag saaledes, at Skattsættelse af Grunden først finder Sted, efter at den nye Vurdering er sket, saaledes at det altsaa ikke bliver paa Vurderingen af 1920, denne Skattsættelse kommer til at hvile, men

paa den forestaaende Vurdering, som vil blive særdeles omhyggelig gennemført bl. a. ogsaa ved Hjælp af de nye Organer, som dertil er skabt gennem Skyldraadene.

Det ærede Medlem omtalte ligesom hans Partifælle i Landstinget Boniteringen. Jeg vil naturligvis ikke nægte, at en saadan Bonitering kunde være en god Støtte for Ansættelsen af Jordværdien. Men der er det at sige dertil, at en saadan Bonitering vilde tage en halv Snes Aar og vilde koste adskillige Millioner Kroner, og det forekommer mig at være for dyrt i Forhold til den Værdi, den vilde have. Det er jo saadanne Boniteringers Skæbne, at de i Løbet af nogle Aar bliver forældet og ikke længere er tilstrækkelig egnet til Grundlag, saa at de atter og atter maa gentages.

Det ærede Medlem Hr. Raffnsøe kunde ikke finde anden Forklaring paa Lovforslagets Gennemførelse, end at den skyldtes politiske Motiver, at den skyldtes dette, at Regeringen og det Parti, hvortil den hører, vilde vise, at de ogsaa kan gennemføre Lovforslag med Støtte fra andre Sider end netop det konservative Folkeparti. Jeg tror, det ærede Medlem her har været ude for en meget forkert Formodning. Der er andre Grunde til dette Lovforslags Gennemførelse, som ligger betydeligt nærmere, for det første den simple Grund, at det blev fremsat som Led i Regeringens samlede Skatteprogram i Efteraaret og altsaa fremkom paa ganske samme Maade som alle de øvrige Forslag. Det er ikke en Opfindelse, der stammer fra de sidste Uger eller Maaneder, at nu skulde dette Lovforelag gennemføres, det blev fremført med ganske samme Vægt og Styrke som de andre Forslag, der stod paa Regeringens Program. Dernæst er der den Grund, at denne Sag er et Led og et vigtigt Led i Venstres Program og har staaet paa Venstres Program i en Række Aar. Det har været udtalt mange Gange fra vor Side, at vi var for at benytte dette System, og naar vi gik imod det i den Skikkelse, i hvilken det i sin Tid var forelagt af den radikale Regering, skete det med udtrykkelig Udtalelse af, at vi var villige til, dog paa en anden mere moderat Maade, at gennemføre det samme Princip. Det er ikke blot paa Venstres, men ogsaa paa andre Partiers Program, denne Sag staaer, den er i Fremrykning Verden over, derom kan der ikke være Tvivl. Og hvorfor er den i Fremrykning? Fordi den aabner Adgang til en væsentlig retfærdigere Fordeling af Grundskatten end den nu bestaaende. Hertil